

[Helle Degn]

det er vigtigt, at Danmark – da vi ved flere forskellige FN-generalforsamlinger har givet udtryk for, at vi synes, at den var meget vigtig at afholde – er repræsenteret ved den pågældende kvindekongress. Jeg synes faktisk, at vi bør optræde, som de andre nordiske lande også gør. Vi ved, at Sverige vil deltage fuldt ud både i den alternative og i den officielle kvindekongress, og jeg synes, at vi bør optræde i samme selskab.

Til fru Lone Dybkjær den bemærkning, at jeg deler den opfattelse, at kvinders sundhed er et meget elementært og vigtigt problem, når vi skal debattere, og når vi skal lytte til den tredje verdens kvinders problemer. Det stod også centralt i den debat, vi havde her i folketingset for forbindelse med »Afrika Sult«, og da vi skulle beslutte os for en ny femårsplan på hele det bistandspolitiske område. Socialdemokratiet er altså af den opfattelse, at kvinders vilkår her bør iagttages, og at man bør øge engagementet på dette område.

Den afsluttende bemærkning fra min side skal være, at vi har talt meget om nogle strukturforandringer, lovgivningsmæssige forandringer, som vi gerne vil etablere. Jeg tror, det handler meget om, at præmisserne for de ændringer, som vi skal igennem i de kommende år, bliver fulgt op af de politiske partier, at der bliver lyttet til de ønsker, familierne signalerer til systemerne. Det bør de politiske partier tage alvorligt.

Jeg vil gerne takke for den store tilslutning, der har været til det dagsordensforslag, jeg har fremsat på socialdemokratiets vegne. Både her, i Norge og i Sverige er det et godt signal at sende ud fra landets parlament om en vilje til at skabe lige muligheder for kvinder overalt både nationalt og internationalt, og der er også med denne dagsorden givet udtryk for, at man ønsker, at den proces, som er sat i gang, skal fortsættes. Det synes jeg er godt for dem, som skal afsted, og som skal repræsentere det danske folketing i Nairobi.

Til statsministeren og arbejdsministeren den bemærkning: jeg håber på, at også de kan tilslutte sig – sådan har jeg forstået arbejdsministerens bemærkninger – at der skal gøres status, når vi vender hjem fra Nairobi. Vi ønsker, at regeringen fremlægger sine planer for aktiviteter også efter Nairobi. Jeg tror, der er mange danske kvinder, der glæ-

der sig til en plan for en målrettet aktivitet, et medspil fra systemet og fra de politiske partier.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil bare lige præcisere, at der både i Norge og i Sverige er tale om, at man adskiller den alternative kongress fra regeringskongressen; der er ikke tale om, at man blander dem sammen, og derfor heller ikke tale om en officiel delegation dertil. Jeg tror heller ikke, det er nogen god idé. Man skal ikke blande tingene sammen. Det ene er en kongress af folk, der repræsenterer organisationer og sig selv, og selvfølgelig kan vi fra dansk side støtte, at organisationerne får mulighed for at komme derned, men man skal ikke blande tingene sammen. Jeg ønsker sådan set også selv at være med i den alternative kongress, men det må jeg prøve at få mulighed for i tilknytning til den anden. Man kan selvfølgelig sige, at det var nemmere før i tiden, hvor de to kongresser foregik på samme tidspunkt, men til gengæld kan der måske komme noget godt ud af det andet. Som jeg præciserede i mit første indlæg, kan det betyde, at man kan tage resultaterne fra den alternative kongress med på den officielle.

Eva Møller (KF):

Da jeg ikke havde mulighed for det i mit første indlæg, skal jeg nu her på den konservative folketingsgruppes vegne tilkendegive, at også vi kan støtte det dagsordensforslag, som fru Helle Degn har fremsat på socialdemokratiets vegne. Vi finder det rimeligt, som jeg også betonedede i mit første indlæg, at vi fokuserer på den tredje verdens kvinder, på udviklingslandene, og vil gerne gøre det til et væsentligt tema på selve kongressen og derfor også gerne i en dagsorden. Vi har ikke noget imod, at man afslutter forløbet med en egentlig handlingsplan, idet jeg dog gerne, ligesom arbejdsministeren tidligere har gjort det, vil understrege, at det ikke så meget er et spørgsmål om at få lavet nogle fine og dyre planer, som et spørgsmål om i handling at vise, hvad man egentlig mener med ligestilling.

Når jeg nu har sagt det, vil jeg gerne komme med nogle lidt polemiske bemærkninger